

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 60)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Αύγουστος 2014

ΟΛΑ ΤΑ ΎΧΩ! ΕΥΤΥΧΙΑ ΔΕΝ ΕΧΩ!!

Ἡ ἀθεία, ἡ ἀπιστία ταλαιπωροῦν, λυποῦν, «ἀγχώνουν», θλίβουν τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον. Κάποτε ἕνας ἐξαιρετος χειρουργὸς γιατρός, κληρονομεῖ μιὰ μεγάλη κλινικὴ ἀπὸ τὸν πατέρα του, καλοπαντρεῦεται μὲ μιὰ ἐνάρετη χριστιανὴ καὶ δημιουργεῖ μιὰ ὠραία οἰκογένεια. Σύντομα τρία παιδάκια συμπληρώνουν τὴν χαρὰ του. Ὅλα τὰ καλὰ γύρω του: Χρήματα, κλινικὴ, παιδιά, τὰ πάντα! Ἡ γυναίκα του, ἀληθινὸ δια-

μάντι ἀρετῆς, ταπεινὴ, γλυκομίλητη, εὐσεβέστατη. Τὸ σπίτι τοὺς σχεδὸν καθημερινά, μυρίζει λιβάνι, γιατί ἡ κυρὰ Μαρία συχνὰ θυμιατίζει, ὅταν ἀνάβει

κάθε βράδυ τὸ καντηλάκι της. Τὰ τρία παιδιά τους, δυὸ ἀγόρια, κι' ἕνα κορίτσι, προσοδεύουν καταπληκτικὰ στὰ γράμματα, στίς ξένες γλώσσες, στὴ μουσικὴ (ὅλα μαθαίνουν πιάνο), στὴν ἀρετὴ. Ἡ εὐσεβέστατη Μαρία, τὰ ὀδηγεῖ στὰ Κατηχητικά, στὴν Ἐκκλησία, στὸ Χριστό. Ὁ γιατρός, ὁ κ. Νικόλαος, κολυμπᾷ μέσα σὲ πλοῦσια ὑλικά ἀγαθά. Ὅμως πάντα εἶναι ἄκεφος, δύσθυμος, παραπονούμενος! Πότε τοῦ

φταίει τὸ ἕνα, πότε τὸ ἄλλο. Πάντα βρίσκει κάτι νὰ δικαιολογήσει τὴ μεγάλη στενοχώρια του. Κάποια μερα φωνάζει ἕναν παλιό, παιδικό του φίλο, θεολόγο, καὶ τοῦ ἐξομολογεῖται:

- Βρὲ Παναγιώτη, ὅλα τὰ καλὰ τοῦ Θεοῦ τὰ ὕχω! Δὲν μοῦ λείπει τίποτε! Ἔνα δὲν ἔχω: γαλήνη, χαρὰ, εὐτυχία. Δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ ἤρεμα τὰ βράδυα. Βλέπω τρομερὰ ὄνειρα, στριφογυρίζω ἄυπνος στὸ κρεβάτι μου!

- Μὲ τὴ χριστιανικὴ πίστη πῶς τὰ πᾶμε;

- Θὰ σοῦ μιλήσω «ξεκάθαρα», ντόμπρα! Δὲν πιστεύω στὸ Θεό! Εἶμαι ἄθεος! Ἴσως φταίει

ἡ Γερμανία, ὅπου σπούδασα, ἴσως ὁ ... Καζαντζάκης! Ἔχω διαβάσει, Παναγιώτη μου, πολλὰ ἔργα του. Μιὰ σκέψη εἶναι στὸ μυαλό μου: ἡ θρησκεία εἶναι ἀνθρώπινο κατασκεύασμα. Θεὸς δὲν ὑπάρχει!

- Ἀγαπητὲ Νίκο, μήπως ἐδῶ κρύβεται ἡ αἰτία τῆς λύπης σου; Μήπως δὲν ἔχεις γερὰ στηρίγματα στὴ ζωὴ σου; Ὁ Πασκάλ, ὁ μέγας ἐφευρέτης, τὸν ξέρεις, λέγει: «Ἐπειδὴ ἔχω ...

(Συνέχεια στὴν 7^η σελίδα)

**«ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΕ,
ΜΕΤΡΙΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΑΣΤΡΑ;»**

Ἡ ἀλήθεια γιά τό Δόγμα τῆς ἁγίας Τριάδος ξεπερνᾷ τίς νοητικές δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό βεβαίως δέν σημαίνει ὅτι δέν πρέπει νά ἀναφερόμεθα σ' αὐτό, τό ὁποῖο πιστεύουμε, ἀπλᾶ σημαίνει ὅτι δέν μπορεῖ τό πεπερασμένο καί περιορισμένο μυαλό μας νά χωρέσει τό ἄπειρο τοῦ Θεοῦ. Κι ὅμως Τόν τιμοῦμε, Τόν προσκυνοῦμε, Τόν λατρεύουμε. εἶναι ὁ Ἔνας Τριαδικός Θεός μας, ὁ Δημιουργός μας.

Αὐτή ἡ διδασκαλία γιά τήν τριαδικότητα τοῦ Θεοῦ, γιά τό ἀπρόσιτον τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ, γιά τήν ἀδιαίρετο φύσι Του, γιά τά ὑποστατικά ἰδιώματα τῶν τριῶν Προσώπων, ἀπασχολοῦσαν μέρα – νύχτα ἕναν διάσημο Ἠγούμενο σ' ἕνα μοναστήρι. Ἐνα βράδυ, λοιπόν, μέ ἕναστρο πεντακάθαρο οὐρανό, ὁ Ἠγούμενος, κουρασμένος ὅπως ἦταν ἀπό τή μελέτη, ἀπό τό στοχασμό καί ἀπό τήν ἔρευνα, πού ἔκανε γύρω ἀπό τά πράγματα, πού ἀφοροῦσαν τά Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος, βγήκε ἔξω ἀπό τό μοναστήρι καί περπατοῦσε, ἀπολαμβάνοντας τήν ἡσυχία τῆς νύχτας καί λέγοντας τήν εὐχούλα, «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με». Περπατῶντας, ὅμως, ἀπομακρύνθηκε ἀπό τό μοναστήρι καί ὕστερα ἀπό μισή ὥρα περίπου συνάντησε ἕνα μαντρί μέ πρόβατα. «Τί παράξενο! ἔχουμε τόσο κοντά

στό μοναστήρι μαντρί μέ πρόβατα καί δέν τό ξέρω;» εἶπε μέσα του. Πρόσεξε ὅμως καί τόν τσοπάνη τοῦ κοπαδιοῦ, ὁ ὁποῖος ἔκανε κάτι περιεργό: σήκωνε τό χέρι του πρός τόν οὐρανό, δείχνοντας ἐδῶ κι ἐκεῖ, καί ὕστερα ἔσκυβε καί κάτι σκάλιζε κάτω στό χῶμα. Αὐτό τό ἔβλεπε νά τό κἀνη συνέχεια καί γιά ἀρκετή ὥρα. Πλησίασε ὁ Ἠγούμενος περιεργός καί τόν ρώτησε:

– Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, τί κάνεις ἐδῶ, μέσ' στή νύχτα;

– Ἄ, λέγει, πάτερ μου, μετράω τ' ἄστρα! Καί γράφω κάτω στό χῶμα πόσα μέτρησα. Ὑστερα σηκώνω ξανά τό χέρι μου καί πάλι μετράω: ἕνα, δύο, τρία, τέσσερα... Μετράω ἕκατό - διακόσια καί τά ξαναγράφω. Καί στό τέλος θά κάνω πρόσθεσι!

– Εὐλογημένε, τοῦ λέει, μετριοῦνται τά ἄστρα;! Αὐτά εἶναι ἑκατομμύρια ἑκατομμυρίων... Μπορεῖς νά τά μετρήσης τά ἄστρα;

– Μά καί οἱ ἀλήθειες τοῦ Θεοῦ, πού ἐσύ μετᾷς καί ψάχνεις, μετριοῦνται; Χωρᾷνε στό μυαλό, πάτερ μου;

Καί εὐθύς ἀμέσως καί ὁ τσοπάνης καί τό μαντρί ἐξαφανίστηκαν ἀπό μπροστά του! Μέ σκυμμένο τό κεφάλι καί ταπεινωμένος ὁ Ἠγούμενος γύρισε στό μοναστήρι. «Καλά νά πάθω – ἔλεγε – καλά νά πάθω!»

Οἱ ἀλήθειες τοῦ Θεοῦ δέν μετρῶνται, δέν ἐρευνῶνται, δέν ἀνακαλύπτονται μέ τό μυαλό, ἀλλά ἀποκαλύπτονται μέσα στόν καθαρό καί φωτισμένο νοῦ, ἐντός τῆς «κεκαθαρμένης καί τεταπεινωμένης καρδίας». Καί ἂν θέλουμε νά κάνουμε κάποια ἐρμηνεῖα σέ ἕνα χωρίο τῆς Ἁγίας Γραφῆς, θά τήν κάνουμε πάντοτε μέ βάσι τοῦς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Δέν θά αὐθαίρετοῦμε, ὅπως κάνουν οἱ πάσης φύσεως αἰρετικοί. Ἡ προσκύνησις, λοι-

πόν, τῆς Ἁγίας Τριάδος εἶναι ἡ ἱερὴ καὶ ἁγία κληρονομία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἡ βᾶσις καὶ τό θεμέλιο τῆς χριστιανικῆς πίστεως!

Ο ΒΑΨΟΜΑΛΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΦΕΡΟΝ ΨΕΜΜΑ

Ἀπὸ τίς ἀρχαιότερες τεχνικὲς ἐργασίες ποὺ ἀνακάλυψε ὁ ἄνθρωπος, ταυτόχρονα καὶ μὲ τὴν φωτιά εἶναι καὶ ἡ Χέννα ἡ ὁποία καλὰ κρατεῖ ἀκόμη καὶ σήμερα. Ἔτσι βλέπεις νὰ ἔγινε μόδα ἀκόμη καὶ στοὺς περισσότερους ἄνδρες, νέους καὶ γέροντες, ἀκόμη καὶ στοὺς «εὐ(β)λαβεῖς» νὰ βᾶφουν ἀσυστόλως καὶ ἀνευδοιάστως τὰ ἄσπρα μαλλιά τους σὲ ὅλες τίς ἀποχρώσεις, σὲ μία πανδαισία χρωμάτων, ἀπὸ ἀνοιχτὸ λουλακί, βαθὺ μαῦρο, ἕως τὸ βαθὺ κομοδινί, ἀκόμη καὶ μὲ ἀνταύγειες, περιφέροντας ἔτσι ἓνα κραυγαλέο ψέμα στὸ κεφάλι τους καὶ ξεχνώντας τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ ποὺ λέει: «δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαὶ» (Πάρ.κ'-29). Καὶ γιὰ νὰ θυμηθοῦμε καὶ λίγο ἀπὸ τὴν ἱστορία: Πῆγε, λοιπόν, κάποτε στὴν Σπάρτη, ἓνας ἠλικιωμένος πρέσβης ἀπὸ τὴν Ἰωνία, προκειμένου νὰ πείσει τοὺς Σπαρτιάτες νὰ συνάψουν συμμαχία με τὴν πόλη του. Ἦταν κομπᾶ ντυμένος καὶ παρόλο ποὺ ἦταν γύρω στὰ 65 μὲ 70 ἐτῶν, τὰ μαλλιά του ἦταν κατὰμαυρα. Ἦθελε ἀκόμη νὰ ἀρέσει, ὡς νεανίας! Μίλησε στὴν Ἀπέλλα καὶ κολακεύοντας τοὺς ἀκροατές του μὲ εὐφράδεια καὶ μὲ ρητορικὰ τεχνάσματα, γιὰ νὰ τοὺς πείσει, ἀνέπτυσε τὰ ἐπιχειρήματά του. Εἶχε μάλιστα, καταφέρει νὰ πείσει καὶ μερικούς. Ὅταν αὐτὸς τελείωσε τὴν ὁμιλία του, πῆρε τὸν λόγο ὁ βασιλιάς Ἀρχίδαμος, ποὺ εἶπε στοὺς συμπατριῶτες του τὰ ἑξῆς: «Ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, ποῖαν ἀλήθεια περιμένετε νὰ

ἀκούσετε ἀπὸ τὸ στόμα ἑνὸς ἀνθρώπου, ποὺ περιφέρει τὸ ψέμα σὲ κοινὴ θέα, πάνω στὸ κεφάλι του;» Μετὰ ἀπὸ καιρὸ, τὰ γεγονότα ἐπαλήθευσαν τὸν Ἀρχίδαμο, γιὰ τὴ γνώμη του σχετικὰ μὲ τὸν πρέσβη καὶ μὲ αὐτὰ ποὺ ἔλεγε.

ΤΟ ΠΟΣΙΜΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΝΕΚΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Κι ἐνῶ περπατούσαμε στὶς ὄχθες τῆς Νεκρᾶς Θάλασσας ὁ Γέροντάς μου κι ἐγὼ - διηγεῖτο στοὺς ἀδελφούς ὁ ἄββας Λουλάς ὁ μαθητὴς τοῦ ὁσίου Βησσαρίωνος - κυριεύθηκα ἀπὸ ὑπερβολικὴ δίψα.

-Διψῶ, Ἄββα, εἶπα στὸν Γέροντά μου.

-Πιὲς ἀπὸ τὴ θάλασσα, μοῦ εἶπε.

Τὸν κοίταξα μὲ ἀπορία. Πινόταν ἐκεῖνο τὸ νερὸ ποὺ ἦταν ὄλο ἀλμύρα καὶ θειάφι; Ὁ Γέροντας ὅμως εἶχε σταθεῖ σὲ προσευχὴ καὶ μὲ τὸ εὐλογημένο χέρι του σταύρωνε τὰ νερά.

-Πιὲς, μοῦ ξανάπε.

Ἦπήκουσα. Πῆρα μὲ τὴν χούφτα μου καὶ ἤπια. Τὸ πικρὸ νερὸ τῆς Νεκρᾶς Θάλασσας εἶχε γίνει πιὸ γλυκὸ ἀπὸ τὸ μέλι. Σὰν εἶδα τὸ θαῦμα αὐτὸ ἐτοιμάσθηκα νὰ γεμίσω τὸ μικρὸ λαγῆνι ποὺ εἶχα μαζὶ μου.

-Γιατί τὸ γεμίζεις; μὲ ρώτησε ὁ Γέροντας.

-Τώρα ποὺ εἶναι πόσιμο νὰ τὸ φυλάξω ὥστε ὅταν διψᾶσω πάλι νὰ πιῶ. Με κοίταξε μὲ αὐστηρὸ βλέμμα.

-Ὁ Θεὸς ποὺ εἶναι ἐδῶ, ὀλιγόπιστε, θὰ εἶναι καὶ πιὸ κάτω.

Ἀπὸ τὸ «Μέγα Γεροντικό».

Ο ΘΕΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΡΩΤΗΣΕΙ...

Ὁ Θεὸς δὲν θὰ μᾶς ρωτῆσει τί μάρκα αὐτοκίνητο ὀδηγοῦμε. Θὰ μᾶς ρωτῆσει πόσους ἀνθρώπους μεταφέραμε μὲ τὸ αὐτοκίνητό μας, ὅταν δὲν εἶχαν μέσο συγκοινωνίας νὰ μετακινηθοῦν. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ μᾶς ρωτῆσει πόσα τετραγωνικά εἶναι τὸ σπίτι μας. Θὰ μᾶς ρωτῆσει πόσους ἀνθρώπους φιλοξενήσαμε σ'αὐτό. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ μᾶς ρωτῆσει γιὰ τὰ ἐπώνυμα καὶ ἀκριβὰ ροῦχα ποὺ ἔχουμε στὶς ντουλάπες μας. Θὰ μᾶς ρωτῆσει πόσους φτωχοὺς ντύσαμε. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ μᾶς ρωτῆσει πόσο μεγάλο μισθὸ παίρνουμε. Θὰ μᾶς ρωτῆσει ἐὰν συμβιβάσαμε τὸν χαρακτήρα μας γιὰ νὰ τὸν ἀποκτήσουμε. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ μᾶς ρωτῆσει τὸν τίτλο ἢ τὰ ἀξιώματα τῆς ἐργασίας μας. Θὰ μᾶς ρωτῆσει ἐὰν ἐκτελέσαμε τὴν ἐργασία μας μὲ ἠθος καὶ μὲ προσοχή. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ μᾶς ρωτῆσει πόσους φίλους ἔχουμε. Θὰ μᾶς ρωτῆσει μὲ πόσους ἀνθρώπους εἴμαστε φίλοι. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ μᾶς ρωτῆσει σὲ ποιά γειτονιά μένουμε. Θὰ μᾶς ρωτῆσει πῶς φερθήκαμε στοὺς γείτονές μας. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ μᾶς ρωτῆσει σὲ πόσα μέρη τοῦ κόσμου ταξιδεύσαμε καὶ διασκεδάσαμε. Θὰ μᾶς ρωτῆσει ἐὰν ἐπισκεφτήκαμε φτωχικὲς συνοικίες καὶ ἂν προσφερθήκαμε νὰ βοηθήσουμε. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ μᾶς ρωτῆσει ἂν εἴμαστε ἐπώνυμοι καὶ ἰσχυροί. Θὰ μᾶς ρωτῆσει ἂν εἴμαστε ταπεινοὶ καὶ ἐὰν συγχωροῦμε τὸν πλησίον...

Φ Ρ Ι Κ Η

Ἴδου τὰ «καλά» τῆς νεοταξικῆς πολυπολιτισμικότητας. Ἄλλα ἤθη πρωτόγνωρα γιὰ τὸν πολιτισμὸ μας καὶ τὴν κουλτούρα μας, εἰσάγονται

(καί) στὴν Πατρίδα μας, μὲ τὴν εἴσοδο ἑκατομμυρίων νόμιμων καὶ παράνομων μεταναστῶν. Ἀπὸ ὅ,τι φαίνεται καὶ οἱ διατροφικὲς μας συνήθειες κινδυνεύουν νὰ ἀλλοιωθοῦν. Ὡς καὶ σκυλίσιο κρέας θὰ φέρουν στὸ τραπέζι μας! Δεῖτε τὴν εἰδηση. «Ἡ ἐπιμονὴ κινεζικῶν ἐταιρειῶν γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ σκυλίσου κρέατος στὰ εὐρωπαϊκὰ σοῦπερ μάρκετ φαίνεται νὰ πιάνει τόπο καὶ διόλου ἀπίθανο στὸ ἀμέσως ἐπόμενο χρονικὸ διάστημα κάτι ποὺ χαρακτηρισρίζεται ὡς φρίκη νὰ ἀποτελεῖ καθημερινότητα καὶ στὴ Χώρα μας. Οἱ Κινεζοὶ λοιπὸν δεδομένου ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἰαπωνικοὶ λαοὶ ἀρέσκονται νὰ γεύονται κρέας σκύλου ἔχουν προχωρήσει σὲ σαφῆ αἰτήματα πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκῆ Ἐνωση γιὰ νὰ ἐπιτραπῆ ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐμπορία σκυλίσου κρέατος καὶ στὶς χώρες – μέλη τῆς Μοιάζει λοιπὸν περισσότερο ἀπὸ σίγουρο ὅτι στὸ ἄμεσο μέλλον θὰ δοθεῖ τὸ πράσινο φῶς γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ κατεψυγμένων κρεάτων ἀπὸ ἐκτροφὴ σκύλων στὴν ἐλεύθερη ἀγορὰ σὲ ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ σοῦπερ μάρκετ καὶ ἄρα καὶ στὰ Ἑλληνικὰ (Ἱστολ. Κατοχικὰ Νέα). Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀπίθανο νὰ τρώμε κουτάβι γιὰ ἀρνάκι ἐφόσον θὰ πωλεῖται νόμιμα ὁσονούπω στὰ καταστήματα. (Ὁρθόδ. Τύπος 18-7-2014 σελὶς 2)

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ

«Ἐγὼ ἐδιάβασα πολλὰ περὶ Ἑβραίων, ἀσεβῶν, αἰρετικῶν καὶ ἀθέων. Τὰ βᾶθη τῆς σοφίας ἐρεύνησα. Ὅλες οἱ πίστες εἶναι ψεύτικες. Τοῦτο ἐκατάλαβα ἀληθινό, μόνον ἡ πίστις

τῶν Ὁρθοδόξων εἶναι καλὴ καὶ ἀγία, τὸ νὰ πιστεύωμεν καὶ νὰ βαπτιζώμεθα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η ΙΣΛΑΜΙΚΗ ΣΑΡΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Ἴδου καὶ μία ἄλλη ἐλπιδοφόρα εἰδηση ἢ ὁποία μας ἔρχεται ἀπὸ πολλὴ μακριά. Τῇ στιγμῇ ποὺ ἡ ἀποστατημένη καὶ πνευματικὰ νεκρὴ Εὐρώπη ἀνοίγη διάπλατα τὶς πύλεις τῆς στὸ ἀφηνιασμένο Ἰσλάμ, ἢ Αὐστραλία πῆρε τὰ μέτρα τῆς. «Οἱ μουσουλμάνοι ποὺ θέλουν νὰ ζήσουν σύμφωνα μὲ τὸν Ἰσλαμικὸ νόμο Sharia, ἐνημερώθηκαν ὅτι πρέπει νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Αὐστραλία, καθὼς ἡ Κυβέρνησις ἔχει στοχοποιήσει ὅλους τοὺς ἔξτρεμιστὲς στὴν προσπάθειά τῆς νὰ ἀντιμετωπίσει τὶς ἐν δυνάμει τρομοκρατικὰς ἐπιθέσεις». Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ δήλωσις τῆς Πρωθυπουργοῦ κ. Julia Gillard «Οἱ μετανάστες, ὄχι οἱ Αὐστραλοί, πρέπει νὰ προσαρμολογῶνται... Εἴτε τοὺς ἀρέσει εἴτε ὄχι. Ἔχω κουραστῆ ἀπὸ τὴν ἀνησυχία αὐτοῦ τοῦ ἔθνους μήπως ἐνοχλοῦμε μερικὸς ἀνθρώπους ἢ τὴν κουλτούρα τοὺς [...] Οἱ περισσότεροι Αὐστραλοὶ πιστεύουν στὸ Θεό. Αὐτὸ δὲν εἶναι κάποια χριστιανικὴ δεξιὰ πολιτικὴ προπαγάνδα, ἀλλὰ ἓνα γεγονὸς, ἐπειδὴ Χριστιανοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες βασιμμένοι στὰ Χριστιανικὰ ιδεώδη, ἴδρυσαν αὐτὸ τὸ ἔθνος, καὶ αὐτὸ εἶναι πλήρως ἐξακριβωμένο. Ἐὰν ὁ Θεὸς μας σᾶς ἐνοχλεῖ, τότε σᾶς προτείνω νὰ σκεφτεῖτε κάποιο ἄλλο μέρος τοῦ πλανῆτη σὰν τὴ νέα σας πατρίδα, γιατί ὁ Θεὸς εἶναι μέρος τῆς κουλτούρας μας. Θὰ ἀποδεχτοῦμε τὶς πεποιθήσεις σας, καὶ δὲν θὰ τὶς ἀμφισβητήσουμε. Αὐτὸ ποὺ θὰ ἐπιθυμοῦμε ἐκ μέρους σας εἶναι νὰ ἀ-

ποδεχτεῖτε τὶς δικές μας πεποιθήσεις καὶ νὰ ζήσετε σὲ ἀρμονία καὶ εἰρήνη μαζί μας» (Ἱστολόγιο apocalypsejohn.com). Ποιὸς μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσει ὅτι τὸ ἔθνος αὐτὸ ἔχει μέλλον;

ΕΝΑ ΑΛΥΤΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Στὶς ἀκριτικὰς καὶ ὀρεινὰς περιοχὰς τῆς Πατρίδας μας οἱ ἱερεῖς εἶναι ἐλάχιστοι καὶ δὲν μποροῦν νὰ καλύψουν ἐπαρκῶς ὅλες τὶς θρησκευτικὰς ἀνάγκες τῶν κατοίκων τῶν χωριῶν. Ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀνθρώπων νὰ ἔχουν ἱερεῖς εἶναι καλὴ καὶ παρήγορη. Ὅμως ἡ ἐντύπωση αὐτὴ ἔξασθενεῖ, ὅταν διαπιστώσει κανεὶς ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀνθρώπων νὰ ἐκκλησιαστοῦν, γιὰ τοὺς περισσότερους εἶναι ἐπιφανειακὴ, θὰ ἔλεγα, καὶ δὲν δείχνει ὅτι εἶναι ἀνάγκη τῆς ψυχῆς τοὺς νὰ προσευχηθοῦν καὶ νὰ συμμετάσχουν στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ αὐτὸ ἐπιβεβαιώνεται περὶτρανα ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν κάνουν τὸν κόπο νὰ πάνε στὸ διπλανὸ χωριό, νὰ ἐκκλησιαστοῦν, ἀφοῦ στὸ δικό τους δὲν τελεῖται Λειτουργία. Ἡ ἀπόστασις μπορεῖ νὰ εἶναι δέκα λεπτὰ μὲ τὸ αὐτοκίνητο, ἀλλὰ δὲν πηγαίνουν. Προτιμοῦν νὰ κάθονται στὰ καφενεῖα νὰ συζητοῦν γιὰ διάφορα θέματα, νὰ διαπληκτίζονται, νὰ κατηγοροῦν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ σχολιάζουν πικρῶς τοὺς ἱερεῖς. Ὅταν ὅμως πανηγυρίζει τὸ διπλανὸ χωριό, ἀλλὰ καὶ τὸ μακρυνότερο χωριό, πρόθυμα πηγαίνουν χωρὶς νὰ ὑπολογίζουσι δυσκολίας καὶ ἐμπόδια. Θέλουν ὁπωσδήποτε νὰ συμμετάσχουν στὶς διάφορες πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις καὶ νὰ ξεφαντώσουν. Ἄς εὐχηθοῦμε νὰ πάρουν ἄλλη πορεία οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τοὺς Ναοὺς.

ΛΑΜΠΡΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΑΠΟΣΤΡΑΤΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

Παραδείγματα σαν τὸ ἀκόλουθο μᾶς δίνουν ἐλπίδα πὼς δὲ χάθηκαν ὅλα καὶ μᾶς δίνουν δύναμη νὰ ἀγωνιζόμαστε κατὰ τοῦ ὀργανωμένου κακοῦ. Ὁ ὑποστράτηγος ἔ.ἄ. Γεωργίος Γεωργιάδης, πρόεδρος Τ.Σ. ΕΑΑΣ Ξάνθης, μετὰ τὴν ἀποστρατεία του ἀνέλαβε ἀξιωματικὴ Θρησκευτικὴ καὶ Ἐθνικὴ δράση. Δεῖτε τὴν εἰδηση «Ἀκούραστος ὁ Στρατηγὸς Γεωργιάδης πῆρε σβάρνα τὰ Πομακοχώρια καὶ ἀνοίγει ὅλα τὰ ξωκκλήσια καὶ τὰ ἱερὰ προσκυνήματα. Δὲν γνωρίζουμε τὸ Στρατηγὸ Γεωργιάδη ἀπὸ κοντά, ἀλλὰ ἀντὶ νὰ κάτσει σπίτι του καὶ στὴ Λέσχη Ἀξιωματικῶν τῆς Ξάνθης, ἔχει τάξει τὸν ἑαυτὸν του σὲ ἓνα ἀγῶνα, ποὺ πραγματικὰ ἡμεῖς οἱ ὑπόλοιποι πρέπει νὰ ντρεπόμαστε γιὰ τὴν «ἀπραξία μας καὶ τὴν ἡρεμία μας». Ὁ Ἀγῶνας του εἶναι προσεκτικὸς ἀλλὰ συνάμα Ἐθνικὸς. Συγχαίρουμε τὸν ὑπέροχο Στρατηγὸ, ὁ ὁποῖος τιμᾷ τὸ ὑψηλὸ του ἀξίωμα καὶ εὐχόμαστε νὰ βρεῖ μιμητές. Ὁ παντουρκισμὸς καὶ τὸ Ἰσλάμ καλπάζουν καὶ ἡμεῖς ρεμβάζουμε.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ Ἡ ΑΝΑΡΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΔΟΒΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ἐνῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ πάσης φύσεως ψευδὸ-προοδευτικοὶ καὶ «θολοκουλτουριάρηδες», ἀριστεροὶ καὶ ἄθεοι ὀπαδοὶ τῆς ζούγκλας τῆς ἀγορᾶς ζητοῦν τὸν ἐξοβελισμὸν τῶν θρησκευτικῶν συμβόλων, ἀπὸ τὴν δημοσίαν ζωὴν τοῦ Ἑλληνοσ καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἱερῶν Εἰκόνων καὶ τοῦ Ἐσταυρωμένου ἀπὸ σχολεῖα, δικαστήρια, Ἀστυνομικὰ

Τμήματα, Ἐνοπλεις Δυνάμεις κ.λ.π., ὁ Δήμαρχος τῆς Ἰταλικῆς πόλεως Πάδοβα ἀποφάσισε νὰ ὑπάρχη εἰς ὅλους τοὺς τοίχους τῶν σχολείων Καθολικὸς Σταυρὸς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ὁρθοδοξία καὶ τὰ σύμβολά της εὐρίσκονται ἐν διωγμῷ, ἐνῶ εἰς τὴν Πάδοβα τῆς Ἰταλίας συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Τὸ «Ἄγιορείτικον Βῆμα» μετέδωσε τὴν 28^η Ἰουνίου τὰ ἀκόλουθα: «Ὁ δήμαρχος τῆς Ἰταλικῆς πόλης τῆς Πάδοβα Massino Bitonci μὲ κοινοποίησιν στὸ Facebook ἀνακοίνωσε πρὸς ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς πόλης καὶ τοὺς κυβερνητικὸς ὀργανισμοὺς τοῦ δήμου τὴν ἀνάγκη νὰ ὑπάρχει στοὺς τοίχους τοὺς Καθολικὸς Σταυρὸς. Ὁ Δήμαρχος διευκρίνησε μάλιστα πὼς αὐτὸς θὰ πρέπει νὰ ἀγοραστῆ ἀπὸ τὸν προϋπολογισμό. Τώρα, σὲ κάθε γραφεῖο καὶ σὲ κάθε σχολεῖο θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὸς ὁ Σταυρὸς. Πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες καὶ συγκεκριμένα στὶς 24 Ἰουνίου ὁ ἴδιος ἀπαγόρευσε τὴν προσευχὴ τοῦ Ραμαζανιοῦ στὸ δημοτικὸ γυμναστήριον».

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Ἡ εορτὴ τῆς μητέρας στὸν χριστιανικὸ κόσμον εορταζόταν τὴν 2^{αυ} Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους συνδυασμένη μὲ τὴν εορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου. Κατ' αὐτὰς ὅμως ἀκολουθοῦντες τὸν συρμὸν τῆς παγκοσμιοποίησης καὶ τῆς πολυπολιτισμικότητας μετεφέρθη ἡ ἐν λόγῳ εορτὴ τὸν μῆνα Μάιον. Ὡστόσο ὁ δίκαιος καὶ ὀρθὸς εορτασμὸς γιὰ τὴν ἀναγνώριση καὶ ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τῆς μητέρας καὶ τῆς ἱερότητος τοῦ θεοῦ δώρου τῆς μητρότητος καὶ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ. Θεωροῦμε ὅτι θὰ πρέπει νὰ παραμείνει τὴν 2α Φεβρουαρίου, γιὰ νὰ ἔχει πέρα ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα καὶ οὐσιαστικό-

τερο περιεχόμενο, τὸ ὁποῖο καὶ προσδίδει ἢ χριστιανικὴ δεσποτικὴ καὶ θεομητορικὴ ἔορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς. Πῶς θὰ σταθεῖ καὶ ἐξυψωθεῖ τὸ πρόσωπο τῆς μάνας ἐὰν δὲν γίνεῖ σύνδεση καὶ ἀναφορὰ στὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ὁποίας ὡς Μητὸς τοῦ Χριστοῦ, τὴν πρώτην στὸ Ναὸ ἐπίσημη εἴσοδο ἐρορτάζει ἡ Ἐκκλησία τὴν παραπάνω ἡμερομηνία; Οἱ ἔορτὲς δὲν μπορεῖ νὰ μένουν ἠθικῶς ἀνέριστες, γιατί τότε παραμένουν ἔορτὲς ἀνέορτες, κούφιεσ ἀλλὰ καὶ οὐτοπικῆς.

**ΟΛΑ ΤΑ ΕΧΩ,
ΕΥΤΥΧΙΑ ΔΕΝ ΕΧΩ!**
(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1^η σελίδα)

... μελετήσῃ ἀρκετά, ἔχω πίστη χωρικοῦ, ἂν μελετήσω περισσότερο θὰ ἔχω πίστη χωρικήσ». Ἄρκετοὶ ἐπιστήμονες ὁμολογοῦν δημόσια τὴν πίστη τους. Ἡ χριστιανικὴ πίστη, ἡ λατρεία, ἡ προσευχή, ἡ συμμετοχή μας στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οὐρανόσταλτα δῶρα, χαρίζονται ἀπὸ τὸν Θεὸ σ' ὄλους τους ἀνθρώπους, γιὰ νὰ ἔχουν χαρὰ μόνιμη.

Ἡ χριστιανικὴ πίστη, ἡ λατρεία, ἡ προσευχή, ἡ συμμετοχή μας στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οὐρανόσταλτα δῶρα, χαρίζονται ἀπὸ τὸν Θεὸ σ' ὄλους τους ἀνθρώπους, γιὰ νὰ ἔχουν χαρὰ μόνιμη.

- Τότε, ἀγαπητὲ Παναγιώτη, γιατί δὲν τὰ δίνει καὶ σὲ μένα; Γιατί ζῶ μέσα στὸ σκοτάδι, στὴ λύπη;

- Ἐσὺ τὰ ζήτησες; Τὸ Εὐαγγέλιο, ποὺ δὲν διαβάξεις, γράφει: «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν». Ἐσὺ, ἔχεις ζητήσει ποτέ σου τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ;

- Ὅταν ἦμουν στὸ Δημοτικό, ἡ μακαρίτισσα ἡ μητέρα μου μ' ἔστειλεν στὸ Κατηχητικὸ καὶ τότε πίστευα ἀρκετά. Τώρα δὲν πιστεύω τίποτε. «Δὲν ὑπάρχει Θεός, ἀλλὰ ὕλη», λέγει ὁ Μπύχνερ. Ὁ Καζαντζάκης δὲν

πιστεύει σὲ τίποτε, εἶναι ἐλεύθερος! Ἔτσι καὶ γῶ, δὲν παραδέχομαι ὅτι ὑπάρχει κάποια ἀνώτερη δύναμη!

- Ἡ ἀπιστία, Νίκο, γεννᾷ ὅ,τι ὑπάρχει μέσα σου. Θέλεις νὰ φύγει ἡ λύπη σου;

- Ἄν θέλω λέει; Πάρα πολὺ!!!

- Ἡ λύση πανεύκολη. Ὀνομάζεται Ἐξομολόγησι!

- Ἄ! Παναγιώτη! Ἐγὼ δὲν ἔχω καμιά σχέση μὲ παπάδες, οὔτε θέλω νὰ ἔχω. Ὅλοι τους εἶναι «ζήτουλες», «τσαρλατάνοι», ἐκμεταλλευτὲς τοῦ κόσμου! Ζοῦν μὲ τὴν ἀφέλεια τῶν πολλῶν!

- Τότε μείνε μοναχὸς σου, γιὰ νὰ ροκανίξει ἡ λύπη τὸ ἐσωτερικὸ σου!

- Ἐνα λεπτό, Παναγιώτη! Ἐσὺ πιστεύεις ὅτι, ἂν ἐξομολογηθῶ, θὰ ἠρμησῶ;

- Ἀπόλυτα! Ἐκατὸ τοῖς ἑκατό!

- Εἶσαι σίγουρος;

- Ἄκου, προσεκτικά! Ὅσοι ἐξομολογοῦνται εἰλικρινά, βρίσκουν λύτρωση, χαρὰ, γαλήνη. Ἡ ἐξομολόγησι εἶναι Μυστήριο μεγάλο, ὠφελιμώτατο, γιατί τὸ πανάγιο Πνεῦμα ἀπομακρύνει ὅλες τὶς ἐνοχές, δροσίζει ἀπαλὰ κάθε φλεγόμενη καρδιά!

- Διστάζω, Παναγιώτη. Ἐγὼ δὲν πιστεύω. Δὲν ἔχω ἐξομολογηθεῖ ποτέ μου. Ἀλλὰ καὶ νὰ ἔθελα, πάλι δὲν μπορῶ.

- Γιατί Νικόλα μου;

- Νά, ἐγὼ «κοτζάμ γιατρός» κλινικάρχης, ντρέπομαι νὰ πῶ τ' ἀμαρτηματά μου! Ντρέπομαι! Ἀλλὰ καὶ νὰ νικήσω τὴ ντροπή μου, πάλι δὲν θὰ τὸ ἀποφασίσω! Ξέρεις γιατί;

- Ὅχι!

- Ποιὸς μὲ βεβαιώνει ὅτι ὁ παπὰς δὲν θ' ἀνοίξει τὸ στόμα του καὶ δὲν θὰ πει παντοῦ τὰ δικά μου;

- Ἄκου Νίκο, αὐτὲς εἶναι δικαιολογίες γιὰ νὰ μὴν ἐξομολογηθεῖς.

- Καὶ τί νὰ ἐξομολογηθῶ Παναγιώτη;

- "Ό,τι σὲ φωτίζει ὁ Θεός! Ἄν πεῖς ὅ,τι βαραίνει τὴν ψυχὴ σου, θὰ φύγει τὸ βάρος, θὰ κοιμᾶσαι σὰν παιδάκι!
- Καλά, θὰ τὸ σκεφτῶ.

Σὲ μερικές μέρες, ὁ θεολόγος παίρνει ἓνα χαρούμενο τηλεφώνημα:

- Παναγιώτη, ἐξομολογήθηκα! Ἔχεις ἀπόλυτο δίκιο, φίλε μου! Γαλήνεψα, ἠρέμησα, τώρα εἶμαι χαρούμενος. Τώρα κοιμᾶμαι, σὰν παιδάκι, ὅπως τὸ εἶπες! Σ' εὐχαριστῶ, Παναγιώτη, γιατί ἀνοιξες τὰ μάτια μου!

Ἦ! οὐρανόσταλη, ἀτίμητη μάνα! Ἐσὺ ἔκρυσες στὴν καρδιὰ τοῦ γατροῦ τὰ πρῶτα χριστιανικά σπέρματα. Αὐτὰ βλάστησαν ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια! Γονεῖς, γιαγιάδες, παπποῦδες, σπέρνετε χριστιανικούς σπόρους στὶς ψυχές τῶν παιδιῶν, ἐγγονῶν σας. Οὐδέποτε τὰ χριστιανικά λόγια πηγαίνουν χαμένα! Ὅσοι ἐξομολογήσθε, ὅσοι πίνετε ὀλόδροσα, γάργαρα νερά, ὀδηγεῖστε κάποιον γνωστὸ φίλο σας στὴ βρυσομάνα, ποὺ λέγεται ἐξομολόγησι!

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ ΑΝΩ ΣΟΥΛΙ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἀπόγευμα: 6.30 μ.μ.
Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ Ἄρτοκλασία

ΤΡΙΤΗ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Πρωί: 7.30 - 10.30 π.μ.
Ἵορθρος καὶ Θεῖα Λειτουργία

Ἀπόγευμα: 6.30 μ.μ.
Παράκλησις εἰς τὸν Ἅγιο Ραφαήλ
καὶ Προσκύνησις τεμαχίου Ἁγίου
Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ

**ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ
ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**
Κάθε Κυριακῇ,
καθὼς καὶ στὶς 6/8 καὶ στὶς 15/8
Ἵορθρος - Θεῖα Λειτουργία:
7.30 - 10.15 π.μ.

**ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**
Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ
9.00 - 1.00 πρῶλ ἀνοικτὰ
1.00 - 5.00 Μεσημέρι κλειστὰ
5.00 - 7.30 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

**ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ**
Ἄπὸ τὴν 1^η ἔως καὶ τὴν 13^η
Αὐγούστου
Στὶς 7.00 μ.μ.

**ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**
Θὰ ξαναρχίσουν
ἀπὸ Τετάρτη 20 Αὐγούστου
στὶς 7.00 μ.μ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο
Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»
Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, **Ἰστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr
Ἐκδότης-Δ/ντής: Ἀρχιμ. Ραφαήλ Ἀλτιπαρμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,
E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα, συνδρομὲς
ἀποστέλλονται εἰς **Διεύθυνση:** π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.